

DESĂVÂRȘIREA

 . . . Și să fiu aici să mă închin împreună cu voi. Și acum chiar înainte de Mesaj, îl am pe prietenul meu bun aici pe platformă în seara aceasta, Doctor Lee Vayle, de la Prima biserică Baptistă la Lima, Ohio, care a fost unul dintre sponsorii mei la adunarea de la Lima. L-am întrebat, venind în seara aceasta, dacă nu ar spune doar un cuvânt adunării, poate referitor la adunarea de la Lima, pentru următorul moment sau două. Și sunt bucuros să, încântat să vi-l prezint în seara aceasta, pe Doctor Lee Vayle, un alt Baptist care a primit Duhul Sfânt.

² [Fratele Lee Vayle vorbește timp de paisprezece minute, dând mărturie de mulți oameni care au fost vindecați.—Ed.] Amin. Dumnezeu să te binecuvânteze, Frate Vayle, de asemenea.

³ Aceea a fost totul destul de tare pentru un păstor Baptist, nu-i așa? Bine, suntem foarte fericiți să îl avem pe Fratele Vayle cu noi. Și desigur ușile sunt deschise pentru el să vină înapoi și să ne viziteze la orice timp poate. Și acum în seara aceasta . . .

Mâine seară este—*Înmormântarea Domnului Isus.*

⁴ Duminică dimineața este serviciul de răsăritul soarelui la ora șase. Și cred că fratele a anunțat partea suplimentară a serviciului.

Acum să ne rugăm doar un moment.

⁵ Binecuvântate Domn, Cuvântul Tău este Adevăr, și noi suntem recunoscători pentru oamenii care Îl mânguiesc, fără teamă, așa cum Îl dă oamenilor. Și așa cum deschidem Biblia în seara aceasta, sau Îi răsfoim paginile, fie ca binecuvântatul Duh Sfânt să vină și să deschidă Cuvântul înțelegerii pentru noi. Prin Isus Cristos, cerem aceasta. Amin.

⁶ Această seară măreață în care sărbătorim, despre răstignirea binecuvântatului nostru Domn, doresc să citesc în seara aceasta de pe Propriile Sale buze prețioase, Cuvintele care le-a scris El în Cartea Sa. În Sfântul Matei, al 4-lea capitol, noi . . . și al 47-lea și al 48-lea verset, citim aceasta:

Și dacă voi onorați numai pe frații voștri, ce faceți voi mai mult decât alții? oare cărciumarii nu fac la fel?

Dar voi fiți dar desăvârșiți, după cum și Tatăl vostru care este în cer este desăvârșit.

⁷ Și în seara aceasta noi am anunțat că vom vorbi despre subiectul de *Desăvârșire*. Acum noi . . . Acela pare ca un text foarte ciudat de luat pentru noaptea răstignirii Domnului nostru. Dar astăzi, poate, ați ascultat la radio, și ați auzit diferitele mesaje și mesagerii, cum au prezentat ei acea mare zi îngrozitoare când Domnul nostru a murit pentru păcatele lumii.

Astfel eu am ales, în seara aceasta, să merg în jur într-un fel diferit, ca să ajung la asta, astfel va fi puțin diferit și s-ar putea să vă învioroze puțin. Și fie ca binecuvântatul Duh Sfânt să inspire Cuvântul acum în timp ce noi depunem efortul să Îl aducem.

⁸ Dumnezeu cere desăvârșire. Noi vrem să purtăm asta în minte, că nu există nimic doar parțial care să poată merge în Prezența lui Dumnezeu. Aceasta trebuie să fie desăvârșit, închinarea noastră, totul.

⁹ Acum, în grădina din Eden, Dumnezeu i-a avut pe Adam și Eva în grădină. Și ei au păcătuit și încălcat legile lui Dumnezeu, prin păcătuire, neascultare. Și când vine fărădelegea, neascultarea este încălcarea legii. și legea lui Dumnezeu, El fiind sfânt, chiar sfânt pur, deci nici o pată de nesfințenie nu poate sta vreodată în Prezența Sa. Astfel, dacă păcatul a venit în lume prin fărădelege, atunci păcatul trebuie înfruntat înainte ca păcătosul să poată sta vreodată în Prezența lui Dumnezeu.

¹⁰ Acum, dacă nu există nici o lege, atunci nu există nici o dreptate. Dar legea a necesitat, sau, dreptatea necesită o lege. Și legea, când aceasta este—este apelată, proiectează dreptatea.

¹¹ Acum, prin lege, nici un trup nu este mântuit. Acum, legea nu ne poate mântui. Legea era doar lucrul care ne pune în închisoare, dar nu era nici o putere de răscumpărare. Legea ne-a arătat numai că eram păcătoși, și ne-a osândit. Asta-i ce trebuie să facă legea. Este pentru a aduce osândire, sau să vă arate unde este greșeala voastră. Deci legea, în sine, nu putea mântui. Putea numai să dea în judecată.

¹² Și Dumnezeu, fiind sfânt și drept, El trebuia să aibă o judecare. El trebuia să dea în judecată pe păcătos pentru că a depășit granițele harului, și a devenit un cetățean încălcător de lege. Atunci, el trebuia înfruntat.

¹³ Și fiecare lege are o pedeapsă, căci, pedeapsa încălcării legii lui Dumnezeu este moartea. Și aceasta trebuia să proiecteze moartea rasei umane. Și toată rasa umană este sub pedeapsa acestei legi.

¹⁴ Acum, când Adam și Eva au păcătuit, nu era nici o cale, nici un alt remediu ca ei să poată sta vreodată în Prezența lui Dumnezeu din nou, decât dacă era înfruntat acest păcat. Și nici un om nu poate comite un păcat de orice fel, nu contează cât de mic sau cât de mare, acel păcat individual trebuie înfruntat înainte ca cel care l-a comis să poată sta vreodată în Prezența Dumnezeului Sfânt.

¹⁵ Deci, prin urmare, când Adam și Eva au păcătuit și au încălcat legea, erau supuși morții. Și legea trebuia să fie executată, astfel aceasta a pus toată rasa umană sub pedeapsa cu moartea. Acum dacă am putea numai să ne oprim pentru câteva momente, în gândirea noastră, și să privim la acest tablou

important, și să ne amintim că fiecare persoană de aici este inclusă în acesta. Fiecare bărbat și femeie, copil, este inclus în pedeapsa cu moartea, prin încălcarea capului rasei umane, Adam; prin încălcarea lui, fiecare dintre noi am căzut victimă la păcat.

¹⁶ Și păcatul trebuie înfruntat. Și astfel, Dumnezeu, în marea Sa infinitate și dragostea Sa mare. . . Legea a fost să separe păcătosul de la Făcătorul lui; atunci el a devenit anihilat, și complet anihilat, nu ar fi fost nici o cale pentru el să se întoarcă vreodată decât dacă era înfruntat acel păcat. Și ar fi foarte ușor atunci să credem într-o anihilare totală a păcătosului la sfârșit, căci el este complet, pentru totdeauna separat de Prezența lui Dumnezeu.

¹⁷ Acum observați acest păcat. Și cum Dumnezeu, fiind drept, și El nu ar putea face nimic altceva decât să fie drept, pentru că El este resursa la toată dreptatea, atunci nu ar fi nimic altceva pentru El să facă decât să pună pedeapsa pentru această încălcare. Și pedeapsa era moartea, căci El a spus, „În ziua în care vei mânca din el, în ziua aceea vei muri negreșit.” Acum, este un tablou sumbru ce avem aici.

¹⁸ Dar apoi dacă ne întoarcem doar puțin mai departe, și aflăm chiar atributele lui Dumnezeu, Biblia ne spune clar că „Dumnezeu este dragoste.” Dar totuși, fiind dragoste, El trebuie să fie drept. Astfel, dragoste nu înseamnă doar un lucru care poate fi mângâiat și cu care să te joci. Dragostea este dreptatea lui Dumnezeu.

¹⁹ Acum, când Dumnezeu a văzut că copiii Lui au încălcat legea Lui, și că ei trebuiau să moară moartea, atunci dragostea suverană a intervenit pentru a face o cale. Căci, Dumnezeu a văzut că acești copii trebuiau să fie în mod absolut, total anihilați din Prezența Lui. Nu era nimic altceva de făcut, căci ei au încălcat legea Lui, și pedeapsa legii Lui era moartea.

²⁰ Și atunci dragostea lui Dumnezeu a ieșit pentru supușii Săi. Și când dragostea Divină este prevăzută, harul suveran produce obiectivul dragostei. Și Dumnezeu, prin cunoașterea mai dinainte, când El a iubit așa de mult rasa Lui; totuși, cu pedeapsa, El a făcut ca moartea de substituție să aibă loc în grădina din Eden. Aceea a fost, El a substituit o creatură inocentă, un miel mic care nu cunoștea păcatul, și acesta a mers ca un înlocuitor, să acționeze și să moară în locul păcătosului vinovat. Și acesta era un miel, ucis, pentru a păstra viața supușilor Săi.

²¹ Prin tot Vechiul Testament au oferit sângele de miei și capre, ovine, tauri și juninci, o moarte de substituție. Dar, în toată marea economie a lui Dumnezeu, era înapoi în mintea Lui venirea Obiectivului real, care va fi. . . Acelea erau umbre ale Obiectivului real care urma să vină. Și Obiectivul real care

trebuia să vină, era singurul Său Fiu născut. Toți mieii care au murit erau numai o umbră. Și o umbră este numai partea negativă a unui obiectiv. Și au vorbit numai despre venirea Calvarului.

²² Acum pentru un tablou despre asta, să deschidem în Bibliile noastre, la Cartea Evreilor, și să luăm aici ce Pavel, marele apostol vorbește, încercând să separe aceste lucruri pentru noi. În al 10-lea capitol din Cartea Evreilor, citim asta.

²³ Și eu chiar iubesc Cuvântul! Cuvântul este Adevărul. Și îmi place să Îl citesc înaintea adunării mele, pentru că știu că la Judecată voi sta cu ei. Și va trebui să dau socoteală. Astfel dacă eu Îl aduc din Cuvânt, atunci nu voi fi vinovat; pentru că Acesta este Cuvântul, și Dumnezeu este responsabil pentru Cuvântul Său.

²⁴ Vedem așa de mult astăzi, de evangheliști și așa mai departe, că construiesc în jurul personalităților. Oh, este un lucru dizgrațios! Și noi aflăm, mergând în biserici, mergem în biserică și aflăm un anumit păstor, el are un gest al lui ciudat, vreo mică emoție. Dacă nu observați, întreaga adunare va lua acel spirit. Dacă el este doar puțin emoțional, sau își zvâcnește capul, sau vreun mic lucru ciudat, ei bine, întreaga biserică va prelua aceea. Și noi am ajuns, astăzi, în bisericile noastre moderne, unde sunt senzații și lucruri mici ca acelea. Și a ajuns așa o confuzie! Dar, oh, preaiubiții mei frați, dacă a fost vreodată un timp în care noi ar trebui să fim în Cuvânt, este astăzi!

²⁵ Vedeți, aș detesta să stau la judecată și să știu că am avut vreun capriciu mic referitor la o mică descoperire specifică, și să fi îndrumat greșit oamenii. Nu vreau ca ei să aibă spiritul meu din comportarea mea, ci vreau ca ei să aibă Duhul lui Dumnezeu prin Cuvântul lui Dumnezeu, care produce Adevăr.

²⁶ Astfel cu această mare ocazie în seara aceasta, aș vrea să citesc din Cuvântul Etern al lui Dumnezeu. Acum ne dăm seama că legea a existat de mulți ani, dar legea nu a putut îndepărta niciodată păcatul. Așa cum am spus în trecut, a fost doar o închisoare. A fost marele detectiv care îți spunea ce ai făcut, dar nu avea nici un remediu ca să te elibereze. Te pune la amanet, dar nu era nici un Răscumpărător să te scoată, cu aceasta. Te închidea numai, ca să îți faci de cunoscat că erai un păcătos. Dar acum observați în Evrei, al 10-lea capitol, în timp ce citim.

Căci legea având o umbră a lucrurilor bune viitoare, și nu înfățișarea adevărată . . .

²⁷ Amintiți-vă, a fost o umbră a unei înfățișări viitoare. O umbră face de cunoscut numai că există o înfățișare care creează umbra. „O umbră a lucrurilor viitoare, și nu înfățișarea adevărată.” Observați, „a lucrurilor . . .”

...înfățișarea adevărată a lucrurilor, nu poate niciodată cu acele jertfe care au fost aduse... neîncetat să facă pe cel ce venea la desăvârșire.

²⁸ Acum, Dumnezeu, la început, a cerut desăvârșire. Isus, când El a venit pe pământ, a spus, „Voi fiți desăvârșiți, după cum Dumnezeu din Cer este desăvârșit.” Și legea, având o umbră a lucrurilor viitoare, nu ar fi putut niciodată să îl facă desăvârșit pe închinător. Prindeți ideea? Acum să mergem din nou astfel încât să fiți siguri că nu pierdeți asta. Dumnezeu cere sfințenie desăvârșită. Nimeni nu poate sta în asemănarea chipului său, cu o pată mică de păcat. Isus a mărturisit la fel, și a spus, „Fiți desăvârșiți, întocmai cum Dumnezeu din Cer este desăvârșit.”

²⁹ Și Biblia a spus că, „Legea nu a putut niciodată, cu jertfele sale, să facă desăvârșit pe cel ce venea.” Atunci, legea nu a putut desăvârși nimic. Era doar un indicator. Aceste jertfe, făcute în fiecare an, nu l-au putut face niciodată desăvârșit pe închinător. Astfel, nimeni sub lege, sau păstrând legile, sau sub umbre, nu putea fi desăvârșit.

Căci (al 2-lea verset) atunci nu ar fi încetat ele să fie aduse?...

³⁰ Dacă este ceva care să pot face să mă fac desăvârșit în Prezența lui Dumnezeu, atunci Cristos nu trebuia să moară pentru mine. Dacă există un lucru care îl puteți face, care ar merita ceva în Prezența lui Dumnezeu, atunci Cristos a murit în zadar. Nici o păstrare a legii, nici o idee a voastră legalistă, nimic din sfințenia voastră proprie, nici lucruri ce ați putea înceta să faceți, să încetați să mințiți, să încetați să furați, să încetați să fumați tutun, să încetați să mergeți la spectacole de cinema, voi încă sunteți pierduți. Nimic nu o poate face! Să vă înscrieți la biserici, ritualuri, ceremonii, botezuri, rânduieli ale bisericii, citirea crezurilor, rostirea rugăciunilor, toate acele lucruri nu ar conta nimic. Voi sunteți pierduți! Nici un lucru nu puteți face în voi înșivă, căci sunteți un păcătos sub condamnare. Și nu există nici o cale în voi înșivă, sau vreun crez, sau ceva care ați putea face voi sau v-ați putea gândi, de la voi înșivă, care ar putea merita un singur lucru în Prezența lui Dumnezeu, pentru că sunteți un păcătos de la bun început.

³¹ Și Biblia declară, că noi toți ne-am născut în păcat, formați în nelegiuire, veniți în lume vorbind minciuni. Și Dumnezeu nu putea lua un om să moară pentru celălalt, pentru că unul este tot la fel de vinovat ca și celălalt. În Prezența lui Dumnezeu, arhiepiscopul născut în lumea aceasta era tot la fel de vinovat ca ultimul bețivan din oraș. Unul nu poate ispăși pentru celălalt.

³² Astfel, El a luat o viață inocentă a unui animal, un miel mic. Și sub Vechiul Testament, legea era, când un om păcătuia, a adus mielul la altar. Să spunem dacă el încălca oricare din porunci, el aducea mielul și îl pune pe altar, își pune mâinile peste

miel și își mărturisea păcatele, că el era greșit și recunoștea că era vinovat. De . . . și era . . . Legea a cerut moartea. Și el a adus mielul în locul lui. Și când el . . . Gâtul micuțului animal era tăiat, și începea să dea din piciorușele lui, și să behăie. Dacă ați văzut vreodată un miel măcelărit, ce strigăt jalnic! Sărmanul micuț încercând să behăie, și micuța lui venă jugulară este tăiată. Și în timp ce dă din picioare și tremură, și cum se îndreaptă, apoi tremură iar și behăie. Și sângele țâșnește, îi scaldă micuța lui lână și mâinile închinătorului.

³³ Și așa cum închinătorul își dă seama, pentru comiterea de adulter, pentru minciună, furt, oricare era vina lui, sau chiar gândirea rea, orice ar fi fost în cea mai mică umbră, el era vinovat, pentru că era natura lui. El era o persoană vinovată, poate nu din dorință, ci prin natură el era vinovat. Și trebuia să recunoască că acest miel mic inocent a murit în locul lui. Și îi părea rău pentru micuța făptură.

³⁴ Dar omul, de îndată ce mielul a murit în cele din urmă, cu sângele mielului pe mâinile lui, a ieșit din clădire cu aceeași dorință în inima lui, care o avea la început. De ce? Pentru că viața care a fost în micuțul miel. . . Viața stă în sânge. Viața voastră este în sângele vostru. Noi știm asta. Și viața în sângele mielului era viață animală, prin urmare când micile corpusele au fost zdrobite și viața a ieșit din animal, nu se putea întoarce la închinător, pentru că închinătorul era o ființă umană.

³⁵ Sângele a făcut o acoperire, dar nu putea ispăși perfect; căci omul a părăsit clădirea, cu aceeași dorință de a păcătui, așa cum avea în primul rând. Dar, făcând asta, el aștepta un timp când va fi să vină un Miel desăvârșit. Și el a făcut-o pe o jertfă de ardere, pentru că era singura cale despre care el știa.

³⁶ Astfel, vedeți, când sângele curgea, și viața a ieșit din animal, aceasta nu se putea întoarce la om; căci, unul era animal, unul era om; un animal inocent, la un om vinovat.

³⁷ Dar, oh, într-o zi, cam acum două mii de ani, Mielul lui Dumnezeu s-a născut jos într-o iesle mică în Bethlehem, și a fost dus ca o oaie la măcelărie. Acum vreo o mie nouă sute de ani, în această după-amiază, la ora trei El a murit. Și Mielul lui Dumnezeu fără pată, fără vină a atârnat pe crucea Calvarului și a murit pentru fiecare păcătos. Acum când închinătorul vine la acest Miel, prin credință! Și acesta este un tip diferit de Miel. Nu este un Miel ca celălalt.

³⁸ Nimeni nu poate veni la acest Miel, decât dacă Dumnezeu îl atrage mai întâi. Vedeți suveranitatea lui Dumnezeu? Oh, sper că asta pătrunde jos de tot adânc acum. Priviți. Dumnezeu a știut că El avea oi în această lume. El a știut că El va avea oameni care să fie mântuiți, și dragostea Lui a privit în jos și i-a văzut pe acei care vor fi mântuiți; astfel, prin cunoașterea de mai dinainte, El a predestinat o Biserică să-L întâlnească acolo, fără pată sau

zbârcitură. Și dacă Dumnezeu a cerut o Biserică fără pată sau zbârcitură, El trebuia să aibă ceva să o facă așa. El nu putea cere asta, dreptatea Sa, judecățile Sale nu-L putea lăsa să ceară un astfel de lucru dacă nu exista o cale de a o face.

³⁹ Și omul nu o poate face de la sine. El este un eșec total. Dumnezeu l-a lăsat să vadă asta prin lege, prin judecători, și prin tot Vechiul Testament. El a trimis profetii, El a trimis oamenii neprihăniți, și ei au aflat că fiecare a eșuat.

⁴⁰ Astfel, Dumnezeu, prin harul Său suveran, a trimis, de la porțile Gloriei, pe singurul Său Fiu născut, să ne ia locul.

⁴¹ Amintiți-vă, dacă El ar fi spus ca papa de la Roma să îl ia, el nu ar fi putut să o facă. Dacă El ar fi spus ca arhiepiscopul din Canterbury să o facă, el nu ar fi putut să o facă. Dacă El ar fi chemat pe cel mai sfânt părinte reverend sau episcop din lume, nu ar fi putut să o facă. Ar fi fost respins tot la fel de departe cum a fost Iuda Iscariotianul. El nu o putea face, pentru că el s-a „născut în păcat, format în nelegiuire, a venit pe lume vorbind minciuni,” și el însuși avea nevoie de ispășire.

⁴² Aleluia! Dar acolo a venit Unul de la porțile Gloriei; nimeni altul, nici un om, nici un om bun, nici un Iudeu nici un Neam. El nu era nimic mai puțin decât Dumnezeul Atotputernic, ascuns în trup uman. El a venit, Însuși, pentru a oferi Propriul Său Sânge, căci Acesta nu a venit prin sex. Sexul nu avea nimic de-a face cu asta. Ci El a preambrit o fecioară, și a dat naștere dintr-o celulă de Sânge care a creat-o El, Însuși, Cel nevinovat.

⁴³ Atunci mântuirea mea, a voastră, în seara aceasta, nu depinde de meritele propriilor noastre fapte. A depins de harul suveran sigur al Atotputernicului Dumnezeu Care ne-a ales în El. Desigur. Eu nu aş putea niciodată să fiu desăvârșit, nici voi nu ați putea niciodată să fiți desăvârșiți. Și noi nu pretindem că suntem desăvârșiți. Dar avem această unică consolare, că, credința noastră se odihnește într-o Jertfă desăvârșită care a fost deja primită!

⁴⁴ Atunci cum știm noi că primim Aceea? Când închinătorul își pune mâinile, prin credință, pe trupul Domnului Isus, și simte teroarea păcatului, și batjocora de scuipat în fața lui, simte gemetele din Ghetsimani, agoniile Calvarului, și știe că el este vinovat, și își mărturisește corect păcatele, „O Domn Binecuvântat, eu sunt vinovat. Și nu am nici o altă cale în afară de Tine să mă ajuți. Și prin credință. . . Tu inviți, Duhul Sfânt, a venit și mă invită să vin. Și eu acum, prin credință, îl accept pe Isus ca Mântuitorul meu personal.” Acea Viață care vine de la El pe Calvar, numită Duhul Sfânt, care a fost ascunsă în celula de Sânge a Domnului Isus, se întoarce la închinător și îl botează cu Duhul Sfânt, în Trupul lui Cristos.

⁴⁵ Și El este deja judecat. Tu nu trebuie să îți faci griji despre judecată. Cum mă întorc și privesc la acel crucifix mic, înțeleg că

acela este. . . reprezintă trupul Său. Și acum acel trup a fost deja judecat. Dumnezeu pe bună dreptate nu poate să îl judece din nou, pentru că este deja judecat. Dumnezeu a lovit cu judecățile morții peste acel trup. Și atât timp cât pot găsi o cale să mă ascund în acel trup! Judecata Lui a lovit pentru mine și pentru voi. Noi suntem liberi! Romani 8:1, a spus, „De aceea nu mai este nici o condamnare pentru cei ce sunt în Cristos Isus, care nu umblă după fire, ci după Duhul.” Ia te uită, nici o condamnare! Nu-mi pasă ce vine și ce trece, voi sunteți ascunși sub Sânge.

⁴⁶ Din nou, cum ajungem în acel Trup? Întâi Corinteni 12:13, spune că, „Printr-un singur Duh!” Cum vine Duhul? Prin Jertfă. Unde stătea Duhul? În Sânge. De ce nu putea animalul să se întoarcă? Acesta era un animal. Duhul animal nu putea veni la duhul uman și să-i facă ceva acestuia, pentru că duhul uman era o linie mai superioară de viață decât animalul. Dar duhul niciunui alt om nu putea veni înapoi. Dacă aveți duhul vreunui strămoș, este spiritism. Dar Dumnezeu Însuși a venit, ca Propriul Său Duh, care este linia cea mai superioară de duh care există, poate veni înapoi prin forma botezului Duhului Sfânt, la închinător, prin Sângele lui Cristos, și să-l ducă în Trup. El este în siguranță!

⁴⁷ Urmăriți. Sângele taurilor și a țapilor nu funcționa, văzând că era slab. Acum să începem să citim, cam pe la al 12-lea verset. În regulă. Sângele taurilor și al țapilor nu putea funcționa, nici nu putea să ispășească. Urmăriți.

Dar acest om, (Ce Om? Episcopul? Nu. Papa? Nu.) . . .

Dar acest om, după ce el . . . a oferit o singură jertfă pentru păcat pentru totdeauna, s-a așezat la dreapta lui Dumnezeu;

De acum înainte așteaptă până când vrăjmașii lui să-i fie făcuți așternut la picioarele lui.

⁴⁸ Sunteți gata? Sunteți gata pentru Cuvânt? Ascultați la Acesta, apoi vreau ca voi să Îl lăsați să pătrundă jos. Ascultați cu atenție.

Căci printr-o singură jertfă (nu an de an, nu trezire după trezire, nu adunare după adunare, nu zi de zi) . . .

Ci printr-o singură jertfă El a d-e-s-ă-v-â-r-ș-i-t (ei? El!) . . .

. . . printr-o singură jertfă El a desăvârșit (asta este cerința lui Dumnezeu) pentru totdeauna pe cei ce sunt sfințiți.

⁴⁹ Ia te uită. Acela este răspunsul la moartea lui Cristos. Acela este răspunsul la Calvar. El în mod absolut, cu Propriul Său Sânge, a plătit păcatele noastre, și i-a desăvârșit pentru totdeauna, pe credincioșii Săi. Deci, în Cristos noi stăm fără vină, desăvârșiți în Prezența Atotputernicului Dumnezeu. Noi

suntem oameni defavorizați, cu propriile noastre doctrine; am fost toți învățați că trebuie să ajungem sus la un anumit punct, trebuie să facem un anumit lucru. Nu, fratele meu, nu este nimic din ce ai făcut tu; este ce a făcut Dumnezeu pentru tine! Noi suntem acum, dacă suntem justificați prin credință, suntem desăvârșiți pentru totdeauna în Prezența lui Dumnezeu.

⁵⁰ Atunci Isus a spus, „Fiți deci desăvârșiți.” Atunci, a fost desăvârșit pentru totdeauna. Dumnezeu, prin moartea lui Cristos, acum o mie nouă sute de ani, astăzi, a desăvârșit pe credinciosul, pe care El l-a prevăzut înainte de întemeierea lumii, pentru totdeauna. Și pe aceia pe care El i-a chemat, El i-a justificat. „Pe aceia pe care El i-a cunoscut mai dinainte, El i-a chemat; pe aceia pe care El i-a chemat, El i-a justificat; pe aceia pe care El i-a justificat, El deja i-a glorificat.” El i-a desăvârșit pe credincioșii Săi!

⁵¹ Acum urmăriți, să ne întoarcem înapoi la 1-ul verset.

... legea având o umbră a lucrurilor bune viitoare, și nu înfățișarea adevărată a acelor lucruri, nu poate niciodată cu acele jertfe care au fost oferite an după an să facă încontinuu pe cel ce venea spre desăvârșire.

⁵² Priviți „desăvârșit,” este despre ce vorbim noi.

Căci atunci ele nu ar fi încetat oare să fie aduse? din cauză că închinătorul odată curățit nu ar mai fi avut conștiință de păcat.

⁵³ Ce vrei să spui? Cuvântul *conștiință* acolo, și interpretarea, corectă, este „dorință.” Și dacă un om vine, închinătorul, în mod corect, înaintea lui Cristos, văzând suferința Lui, și el se oferă lui Cristos, și spune, „O Doamne Dumnezeule, nu este nimic în mine care să poată ispăși, ci eu depind în totalitate de Tine,” atunci acel Duh Sfânt intră în inima umană, chiar chestiunea păcatului este rezolvată pentru totdeauna, căci fiecare dorință de păcat a fost luată de la voi. Căci dacă legea ar fi putut face asta, acele jertfe nu ar fi trebuit să înceteze; dar fiind că nu a putut s-o facă, Cristos a trebuit să moară, ca să ne facă desăvârșiți.

⁵⁴ Prieteni, sunt așa de multe lucruri care le-am putea spune în seara aceasta, despre desăvârșire. Noi încercăm întotdeauna să scoatem ochii la altcineva, pentru a ne face pe noi doar puțin mai sfinți decât sunt ei—sunt ei. Dar dacă am privi doar la tablou, este numai harul lui Dumnezeu că noi suntem ceea ce suntem.

⁵⁵ Aici cu ceva timp în urmă, în Ohio, am învățat o lecție pe calea cea grea. Aveam o adunare jos la Ohio, și stăteam afară la țară. Din pricina mulțimilor, nu puteam sta în oraș.

⁵⁶ Noi am mâncat la un restaurant mic Dunkard. Și așa chelnerițe drăguțe, și îmbrăcate decent, și pe cât de îngrijite puteau fi, foarte mult ca doamne, ne-au servit. A fost un mic colț de rai, a mânca într-un astfel de loc. Bucătăria lor era foarte

curată și ordonată. Și Duminică au închis și s-au dus la biserica lor. Îmi era puțin foame, urma să predic Duminică după-amiază.

⁵⁷ Și am mers acolo la un mic obișnuit... doar un mic restaurant American obișnuit, să iau ceva de mâncare. Și când am intrat pe ușă, ce am auzit decât un aparat cu fise în funcțiune! Și acolo stătea un om de vârsta mea, care probabil era un bărbat căsătorit, cu brațul în jurul unei femei, jucând la un aparat cu fise. Chiar legea noastră, protecția dreptății noastre, a bunurilor noastre, stătea acolo încalcând un lucru care el se presupunea să îl protejeze. Pentru că, este ilegal să joci jocuri de noroc în Ohio, să joci la un aparat cu fise.

⁵⁸ Și m-am întors și am privit înspre partea din spate a clădirii, era acolo un grup de adolescenți, și discuri vechi de rock-and-roll în aparat, care mergeau. O tânără în jur de optsprezece ani, care foarte îngrijită sub anatomia ei ca femeie. Dar ea stătea acolo cu rochia ei atârându-i în jos în față, și unul dintre acei băieți cu mâinile pe față, unde nu-i aparțineau. Și ei fumau și beau.

Și m-am gândit, „O Dumnezeule, cum poți Tu suporta asta?”

⁵⁹ Și am privit la dreapta mea, când am auzit pe cineva făcând un oftat mare. Și acolo a șezut o femeie în vârstă, probabil în vârstă de șaizeci de ani, sau șaptezeci de ani. Ea avea pe ea acele haine micuțe vechi vulgare, abia cam până la jumătatea membrelor ei, și sârmana ei carne încrețită era pe cât de fleșcăită putea fi. Și purta acest ruj de buze aici, și un lucru mare purpuriu pe marginea feței ei, vopsit; cu o pereche mică de pantofi, sandale, cu unghiile de la picioare mov, vopsite; unghile de la mâini mov, vopsite. Și părul ei era tăiat foarte scurt, și încrețit, și vopsit albastru. Și m-am uitat la ea.

⁶⁰ Și de partea cealaltă a mesei ședea doi bărbați, beți. Unul dintre ei (era timp de vară) cu un palton veche de armată pe el, cu un fular gri înfășurat în jurul gâtului, și barba pe toată fața, râgâia și se comporta ciudat. Și ei s-au scuzat, bărbatul, de la ea, și a început să meargă afară așa, spre toaletă.

⁶¹ Am stat acolo. Și am spus, „Dumnezeule, de ce nu distrugi Tu întregul lucru? De ce nu îl afunzi doar sub pământ?” Am spus, „Vor trebui să crească micuțele mele Sarah și Rebekah cu astfel de lucruri ca acela?” Am spus, „Cum poți Tu, Dumnezeule, în sfințenia Ta mare, să suporti să privești la un astfel de lucru ca acela, și să nu trimiți un cutremur și să-l afunzi?”

⁶² Și în timp ce stăteam acolo, condamnând femeia, așa cum eram, am pășit înapoi după ușă. Am simțit Duhul lui Dumnezeu venind la mine, și am pășit după ușă.

⁶³ Și am văzut ca ceva învărtindu-se. Și când o făcea, în vedenie, era lumea învărtindu-se iar și iar. Și cum am observat, în jurul lumii era o dâră stacojie, în jurul lumii. Și când am ajuns la lume, m-am văzut pe mine, doar un băiețel, făcând lucruri care nu ar fi trebuit să le fac; poate nu așa, dar era păcat. Și de fiecare

dată când am făcut ceva, am văzut acea umbră mare neagră mergând spre Cer. Care, Dumnezeu m-ar fi ucis în acel minut.

64 Apoi am văzut stând între mine și Dumnezeu, stătea acea Jertfă desăvârșită. L-am văzut pe El stând acolo cu spini pe capul Lui, și scuipatul atârând pe fața Lui. Și de fiecare dată când păcatele mele se îndreptau spre Dumnezeu, El se întindea și le prindea, ca amortizorul unei mașini. El mă proteja de moarte. Și de fiecare dată când am făcut ceva greșit, Dumnezeu m-ar fi ucis. Desigur, sfințenia Sa o pretinde. Legea Sa o pretinde. Și de fiecare dată când aș face ceva, sau voi ați face ceva, Sângele lui Isus Cristos acționează ca amortizor. Și am văzut acea dâră stacojie care însemna că, atunci, că Sângele încă ține pământul.

65 Și așa cum stăteam, privind, m-am apropiat puțin mai mult de El cum L-am observat. Și L-am putut auzi spunând, „Tată, iartă-l, el nu știe ce face.” Și am privit în jos, și acolo se afla o carte. Și era un Înger acolo care înregistra, și stătea lângă El. Și de fiecare dată când am păcătuit, era trecut în carte. Și numele meu era pe aceasta. Și am înțeles că într-o zi, eu . . . acea dâră de Sânge va fi ridicată și eu va trebui să stau în Prezența lui Dumnezeu, cu viața mea păcătoasă. Dar, am văzut, prin îndurarea Lui că El oprea judecata mea.

66 M-am dus la El, smerit. Am îngenunchiat pe genunchi, și am spus, „O Isuse, Tu Fiul lui Dumnezeu, eu sunt nevrednic să vin în Prezența Ta. Dar vrei Tu te rog să mă ierți pentru ce am făcut?”

67 Și-a atins coasta cu mâna Lui, a luat cartea veche și a scris „iertat” pe aceasta, a aruncat-o înapoi în spatele Lui, și păcatele mele erau duse! Apoi El m-a privit, aspru în față, A spus, „Acum eu te-am iertat pe tine, dar tu vrei să o condamni pe ea.” Atunci am văzut ce a însemnat.

68 Cum am ieșit din viziune, m-am dus acolo la ea. Am spus, „Ce mai faceți?”

69 Ea bea. S-a uitat sus la mine, și a spus, „Oh, bună.”

Am spus, „Pot să mă așez?”

A spus, „Eu am însoțitor.”

70 Am spus, „Nu o intenționez în acel fel, doamnă. Vreau doar să îți vorbesc, un minut.”

Ea a spus, „Ia loc.”

71 Și eu am spus, „Doamnă, doar cu câteva minute în urmă, stând acolo în spatele acelei uși. . .” Am început să-i spun. Și cum am început să privesc, lacrimile începuseră să-i curgă pe obraji. Și ea mi-a spus. . . Am spus, „Doamnă, tu nu vrei să faci aceste lucruri. Isus a murit, și judecățile lui Dumnezeu sunt oprite de Sângele Lui. Tu nu vrei să faci asta.”

72 Și ea a spus, „Nu, domnule.” A spus, „Tatăl meu a fost un diacon în biserică. Eu am fost crescută într-o casă de Creștini. Eu

și soțul meu eram membri fondatori, și am trăit o viață Creștină.” Ea începuse să îmi spună, după moartea lui. . . Ea avea două fete tinere, și ea se rătăcise. Și cum au părăsit-o fetele, și ea și-a risipit viața. Și s-a gândit că nu mai există nici o speranță pentru ea.

⁷³ Dar am spus, „Dumnezeule, fi milostiv! ,Aceia pe care El i-a cunoscut mai dinainte, El i-a chemat.”

A spus, „Ești tu Reverend Branham, de acolo de jos?”

Am spus, „Eu sunt.”

⁷⁴ A spus, „Îmi este rușine de mine, să stau aici în felul acesta.” Ea a spus, „Crezi că ar fi o șansă pentru mine?”

⁷⁵ Am spus, „Isus Își are brațele întinse, așteptându-te să vi, doamnă.” Și celelalte persoane începuseră să se ridice. Și am spus, „Ai vrea să pășești aici cu mine pe această podea?”

A spus, „Eu vreau, domnule.”

⁷⁶ Am luat-o de mână. Am spus, „Tu ești cam de vârsta mamei mele. Ai vrea să îngenunchezi aici cu mine, pe podea?” Și acolo pe podea, am desfăcut acel loc în acea după-amiază, într-o adunare de modă veche. Și Dumnezeu a mântuit acea femeie, prin harul Său. Ea s-a îmbrăcat și a venit la adunare, și, din câte știu, trăiește o viață Creștină în seara aceasta.

⁷⁷ Ce este asta? Oh, Dumnezeu cere desăvârșire! El cere pocăința voastră. El vă cere loialitatea față de El. Dar El privește în seara aceasta. Nu contează cât de mult ați păcătuit, cât de puțin sau cât de mult, tu încă ești un păcătos, și nu poți intra pe nici o altă cale decât prin Isus Cristos, Jertfa atotsuficientă a lui Dumnezeu. Și în El sunteți desăvârșiți pentru totdeauna. Gândiți-vă la asta! Nu este nimic din ce faceți voi. Nu sunt paginile noi care le întoarceți. Nu este o viață nouă care o începeți. Este o mărturisire a greșelii voastre, și harul lui Dumnezeu pentru voi. Acea vă aduce la desăvârșire, și atunci sunteți desăvârșiți în Isus Cristos.

⁷⁸ Am încrederea, în seara aceasta, prietenul meu, în timp ce suntem aici în acest mare moment crucial acum, când deciziile trebuie luate după auzirea acestei povestiri. Poate nu ați auzit-o niciodată înainte. Dar nu poți ieși pe una din acele uși aceeași persoană cum ai intrat, tu trebuie să ieși mai bun sau mai rău.

⁷⁹ Și în timp ce ne aplecăm capetele doar un moment, vreau să vă gândiți foarte bine despre aceasta. Cum este cu sufletul vostru în seara aceasta? Isus Cristos a murit pentru voi.

⁸⁰ Voi spuneți, „Frate Branham, când pot să reușesc să mă las de fumat, când pot să reușesc să mă las de băut, când pot să îndrept acest lucru, o voi face.” Oh, nu va fi făcut niciodată corect. Nu veți fi niciodată în stare să o faceți. De ce nu veniți doar așa cum sunteți? Și, prin credință, mergeți la acel Izvor, care rănile tale le oferă, atunci dragostea răscumpărătoare să fie tema ta, și va fi până vei muri.

81 De ce să luați un înlocuitor? De ce încercați să intrați prin biserică voastră? De ce să încercați să intrați pentru că ați încetat să beți sau ați încetat să mințiți? Veniți pe calea desăvârșirii! „Căci, printr-o singură Jertfă, El a făcut desăvârșiți pentru totdeauna pe cei ce sunt sfințiți.”

„Cum ajung eu sfințit?”

82 Mărturisește-ți păcatele în Prezența Sângelui lui Isus; și Viața care a venit din acel Sânge, se întoarce la închinător, și îl sfințește de dorințele pentru lucrurile lumii. Căci, prin acea Jertfă atotsuficientă, El ne-a sfințit; un Duh, noi suntem toți botezați într-un singur Trup. „Acum dar nu este nici o osândire pentru cei ce sunt în Cristos Isus, pentru acei care nu umblă după fire, ci după Duhul.” Dacă încercați să umblați prin Duhul, și încă poftiți după fire, Jertfa nu v-a fost aplicată suficient. Dar închinătorul odată purificat, nu mai are dorință de păcat.

83 Acea a fost Calvarul. Acesta nu este un loc unde se vând flori, sau un loc mic să faci *asta* sau *aceea*. A fost un loc unde Dumnezeu și omul au fost împăcați. A fost locul unde pacea și siguranța desăvârșită au fost aduse omenirii. Poți merge cu mine, în seara aceasta, prietenul meu păcătos, la Calvar, și prin credință să aplici acest Sânge propriului tău suflet, și să lași Duhul Sfânt să vină și să te sfințească prin marea Sa Jertfă?

84 Înainte să ne rugăm, vreți să vă ridicați mâna spre Dumnezeu, și să spuneți, „Fi milostiv cu mine, Dumnezeule. Îmi mărturisesc acum toate păcatele, în această seară de Vinerea Mare. Și apreciez marea suferință care a făcut-o Cristos pentru mine. Îmi predau acum propria mea voință, propriile mele motivații și totul, ca să Te urmez din această zi, de acum încolo.” Vreți să vă ridicați mâna, să spuneți, „Amintește-mă, Frate Branham, în rugăciune. Aceasta este hotărârea inimii mele?” Este careva, în această seară importantă, în timp ce așteptăm doar un moment? Aici la dreapta mea, cu siguranță este cineva pe acolo. Ți este rușine de păcatele tale? Ți este rușine de ce ai făcut?

85 Lumea în seara aceasta caută eroi. Și are eroi, fizic vorbind.

86 Într-o zi acolo în Elveția, când Elveția Elvețienilor era în joc, micul detașament Elvețian s-a adunat afară în câmpuri, să-și apere—să-și apere economia. Marea oștire care se apropia era prea numeroasă pentru ei; erau toți instruiți, aveau sulite și scuturi mari. Elvețienii nu puteau face nimic decât să se predea. Erau cu spatele la un munte. Atunci acolo era un erou care a făcut un pas înainte. Cineva trebuia să moară. Și dacă ei au pierdut bătălia. . .

87 Ei nu aveau nimic altceva în afară de lame vechi de seceră, și pietre, bâte, cu care să lupte. Pe când, oștirea care se apropia arăta ca un zid de cărămidă. Dacă erau prinși, soțioarele lor scumpe ar fi fost batjocorite, fetele lor tinere ar fi fost

batjocorite, copilașii lor ar fi fost uciși, capetele le-ar fi fost sparte, casele lor ar fi fost duse, ar fi fost totul pierdut.

⁸⁸ Atunci acolo era un om, al cărui nume este prea repede uitat, cu numele de Arnold von Winkelried. El a pășit în față, și a spus, „Bărbați ai Elveției, în această zi îmi dau viața pentru Elveția.” A spus, „Chiar dincolo de munte acolo este o căsuță albă. Am o soție și trei copii care mă așteaptă. Dar ei nu mă vor mai vedea din nou, căci, în această zi îmi dau viața pentru Elveția.”

Ei au spus, „Ce vei face, Arnold von Winkelried?”

⁸⁹ El a spus, „Urmați-mă, și faceți cât puteți de bine cu ce aveți să o faceți.”

⁹⁰ Și el s-a uitat peste oștire până a găsit cea mai mare grosime de sulițe. Apoi și-a ridicat mâinile în aer, a alergat spre acel zid mare de cărămidă de sulițe, și strigând, „Faceți loc pentru libertate! Faceți loc pentru libertate!” O sută de sulițe s-au întors să-i prindă atacul; și-a aruncat brațele și le-a strâns în propriul lui piept, care l-au pironit jos, și a murit în vârfurile acelor sulițe. Acei Elvețieni l-au urmat cu ciomege și bâte. Acea mare expunere de eroism a pus pe fugă acea oștire, încât Elvețienii i-au bătut afară din țară. Și ei nu au mai avut niciodată un război din acea zi.

⁹¹ Ridicați-vă în Elveția și menționați numele de Arnold von Winkelried, veți vedea lacrimile curgându-le pe obraji. De ce? El a salvat țara lor. Acea a fost o faptă mare de erou. Este rar comparabilă, și niciodată depășită, pe acest pământ.

⁹² Dar, oh, a fost un lucru mic față de ce s-a întâmplat într-o zi! Când rasa lui Adam a rămas, cu demoni mărșăluind din toate părțile, profeții au eşuat, legea a eşuat, jertfele de tauri și miei au eşuat, natura omului a eşuat, totul. Și mica rasa a lui Adam a rămas, învinsă; întrecută în număr de diavoli, superstiții, maladii, boli. Acolo a fost Unul care a pășit înainte în Cer, și a spus, „În această zi Eu voi muri pentru rasa lui Adam.” El a venit pe pământ și s-a făcut trup. El a privit drept în jos unde mijlocul sulițelor era cel mai întunecat. Chiar cea mai întunecată teamă a tuturor oamenilor era moartea, și El a luat moartea în sânul Său. Și la Calvar El a plătit jertfa, și a strigat, „Faceți o cale pentru Libertate!”

⁹³ Și El strigă către Biserica Lui, „Luați Aceasta ce Eu v-am lăsat, Sângele Meu și Duhul Meu, și luptați cu tot ce aveți.” Noi putem învinge în seara aceasta, prin Acela, prietene. Îl puteți izgoni pe diavolul de la voi. Fiecare dușman vechi care este în viața voastră, poate fi izgonit afară prin Sângele și Duhul lui Cristos, și voi puteți sta desăvârșiți în Prezența Lui. Cristos a făcut calea!

⁹⁴ Ați putea face atât cât să vă ridicați brațul spre El, și să spuneți, „Iartă-mă”? Dumnezeu să te binecuvânteze, frate.

Altcineva, „Fie-ți milă de mine, Dumnezeu, eu mărturisesc acum greșelile mele”?

⁹⁵ Sunt ceva membri de biserică căldicei care merg zilnic la biserică, și poate încearcă să fie cât se poate de pioși, dar totuși știți că temperamentul și indiferența, și egoismul, obiceiurile vă trag în jos până când nu aveți victorie? Ați vrea să fiți curățiți de Sânge, în seara aceasta, de toate acelea? „Căci închinătorul odată curățit nu mai are conștiință...” Vrei să îți ridici mâna, tu membru de biserică? Dumnezeu să te binecuvânteze, doamnă. Ridică-ți mâinile și spune, „Frate Branham, amintește-mă în rugăciune.” Dumnezeu să te binecuvânteze, doamnă. Așa este. Acea este o adevărată... Acela-i un lucru real de făcut. Dumnezeu să te binecuvânteze acolo în spate, domnule.

⁹⁶ Altcineva ridică-ți mâna, spune, „Ai milă de mine, Dumnezeu. Știu că declar Creștinătatea, dar nu o trăiesc. Eu știu că nu. Și în inima mea, eu nu sunt cu adevărat bine cu Tine. Vreau să fiu unul din aleșii lui Dumnezeu. Eu simt în inima mea că sunt, dar nu am lăsat niciodată deoparte greutățile care mă împresoară atât de ușor. Și vreau să le las deoparte în seara aceasta. Și, prin harul lui Dumnezeu, o voi face. Roagă-te pentru mine.” Vrei să îți ridici mâna? Dumnezeu să te binecuvânteze, doamnă. Altcineva. Doar puțin, noi așteptăm.

⁹⁷ În timp ce așteptăm în liniște, toți acum cu capetele aplecate în rugăciune, fredonați ușor aceasta acum.

Există un Izvor umplut cu Sânge,
Tras din venele lui Emanuel,
Și păcătoșii scufundați sub al lui...
Pierd toată pata lor de vină, pierd...

⁹⁸ Nu vreți să reflectați la aceasta acum? Nu încercați să o spălați jos. Cristos este pe mâna voastră.

⁹⁹ Pilat a încercat, în această dimineață, în jur de ora șase; dar mâinile lui sunt încă mânjite cu sânge, însângerate de vină. Știți ce s-a întâmplat cu el. El s-a dus sus în Elveția, mulți ani mai târziu, și-a pierdut mințile, s-a aruncat la moarte într-un iaz de apă. În această dimineață, în Elveția, sute de oameni vin să vadă scena, apă albastră clocotește de la fundul acelei gropi mari de apă. Ei o fac în fiecare an. Este o legendă veche, se spune că Dumnezeu a refuzat apa ca să-i spele mâinile.

¹⁰⁰ Frate, nu contează de câte ori ești botezat, orice încerci să faci, nimic nu îți va curăți mâinile în afară de Sângele lui Cristos. Dumnezeu a refuzat asta. Și apa albastră, după două mii de ani, aproape, încă clocotește. Dumnezeu o refuză. Auto neprihănirea voastră nu vă poate curăța păcatele. Nimic în afară de Sângele lui Isus! Gândiți-vă la asta acum. Ne vom ruga, doar un moment.

¹⁰¹ Mă întreb dacă aș putea cere ceva în seara aceasta. Când a stat El acolo în sala de judecată a lui Pilat, în această dimineață, și a spus, „Dacă Împărăția Mea era din lumea aceasta, I-aș

putea vorbi Tatălui Meu și îndată El Mi-ar trimite douăsprezece legiuni de Îngeri.” Când, unul din ei ar putea distruge lumea. „Eu aş vorbi cu El, și douăsprezece legiuni de Îngeri ar fi chiar la dispoziția Mea.” El ar fi putut face asta. Dar El a stat acolo, smerit și umil, să ia moartea voastră și să ia păcatele voastre.

¹⁰² Veți fi voi suficient de recunoscători pentru acea Jertfă în seara aceasta, voi care aveți nevoie de aceasta, și nevoie de binecuvântările lui Dumnezeu, vreți să vă ridicați în picioare pentru această rugăciune? Doar ridicați-vă în picioare, voi care doriți să fiți amintiți în această rugăciune, spunând, „Dumnezeule, ai milă de mine. Eu sunt vinovat, am făcut lucruri greșite, și vreau acum să accept iertarea mea prin Cristos Isus.” Vreți să vă ridicați în picioare chiar în timpul acesta? Dumnezeu să te binecuvânteze, domnișoară. Acela este curajul. Doar rămâneți în picioare acolo.

¹⁰³ Vreți să-mi spuneți că ați ridicat mâna, și apoi nu sunteți suficient de sinceri ca să vă ridicați în picioare? La ce v-a ajutat vreodată Evanghelia? Oh, să te joci așa cu biserica, să te joci cu Dumnezeu! Ceasul se apropie curând, într-una din aceste zile o bombă atomică va lovi pe aici pe undeva, într-una din aceste mari uzine de pulbere. Nu va fi o fracțiune de secundă de gândire. Va fi prea târziu atunci, și poate înainte de următorul Paște, sau chiar de acest Paște. Nu vă veți ridica acum, să spuneți, „Dumnezeule, ai milă de mine, păcătosul. Îl accept acum pe Cristos, prin jertfirea de Sine ca ispășire pentru păcatele mele. Și prin harul Său, și numai harul Său, eu rămân în Prezența lui Dumnezeu.” Vă veți mărturisi greșelile? Cel ce își va ascunde păcatele nu va propăși. Cel ce își mărturisește păcatul, are îndurare. Depinde de voi. El privește.

¹⁰⁴ Acum, Binecuvântatul nostru Domn, în numărul destinat în seara aceasta stau trei suflete căite, un bărbat și două femei.

¹⁰⁵ Așa cum mă gândesc, Doamne, la Calvar, când unul dintr-o parte, a spus, „Doamne, adu-Ți aminte de mine când vi în Împărăția Ta”; celălalt a spus, „Dacă Tu ești, lasă-ne să vedem o minune, dă-ne jos de pe cruce și mântuiește-te pe Tine însuși.” Și celălalt a spus, „Dumnezeule, ai milă de mine.” Și capul Tău s-a întors spre dreapta, și ai spus, „Astăzi tu vei fi cu Mine în rai.” Dar Tu ai fost tăcut față de celălalt, pentru că acolo nu era pocăință.

¹⁰⁶ Și, Tată Dumnezeu, mă rog ca aceștia poate...Mă voi încrede că ei sunt singurii trei în clădire, care simt că au nevoie să își mărturisească greșelile. Dar că ei au venit pe calea atotsuficientă, a căii crucii. Iartă-i, Doamne, și binecuvântează-i. Ei stau aici în seara aceasta; așa cum ai stat Tu pentru ei, în sala de judecată a lui Pilat; așa cum ai stat Tu pentru ei, între Ceruri și pământ, când soarele a apus și luna nu și-a dat lumina, și perdeaua templului s-a rupt de sus până jos. Mă rog,

Dumnezeule, ca Tu să-i binecuvântezi și să le dai din îndurarea Ta, și să-i cureți cu Sângele Tău. Și botează-i prin Puterea Ta de sfințire, în Trupul Propriului Tău Fiu, Cristos Isus, atunci ei sunt păstrați pentru timp și Eternitate. Binecuvântează-i pe ceilalți care simt că ei sunt în regulă, că ei au împlinit deja asta și au făcut așa. Mă rog pentru această binecuvântare pentru ei, în Numele lui Cristos. Amin.

¹⁰⁷ Dumnezeu să vă binecuvânteze. Și voi care stați aproape de aceia care s-au ridicat, întindeți-vă și dați mâinile cu ei, cineva, și spuneți, „Domnul să te binecuvânteze,” așa-i bine, ca mâna de părtășie.

¹⁰⁸ Noi suntem acum puțin întârziați în serviciile noastre. Câți îl iubesc pe Domnul Isus, ridicați-vă mâna? Mă întreb, în liniște acum, sau cât de tăcuți putem, în pomenirea Celui Care este omniprezent, care se află aici în seara aceasta, dacă am putea cânta ușor.

A fost jos la cruce unde Salvatorul meu a murit,
Acolo jos am plâns pentru curățirea de păcat;
Acolo pe inima mea (când ați îndeplinit
cerința, v-ați pus mâinile pe Acesta), acolo pe
inima mea a fost aplicat Sângele;
O, slavă Numelui Său!

Să cântăm ușor acum, așa cum ne aplecăm capetele pentru El.

Jos la cruce unde a murit Salvatorul meu,
Acolo jos am plâns pentru curățirea de păcat;
Acolo a fost aplicat Sângele pe inima mea;
Slavă Numelui Său!

Slavă Numelui Său, Nume prețios!
Slavă Numelui Său prețios!
Acolo a fost aplicat Sângele pe inima mea;
Slavă Numelui Său!

¹⁰⁹ Acum în liniște, cu capetele aplecate. Voi care sunteți mântuiți, spuneți, „Oh . . .” Ridicați-vă mâna acum.

Oh, Izvor prețios care salvează de la păcat!
Sunt atât de bucuros că am intrat înăuntru;
Acolo Isus mă mântuiește și mă păstrează
curat;
Slavă Numelui Său!
Slavă Numelui Său prețios!
Slavă Numelui Său prețios!
Acolo a fost aplicat Sângele pe inima mea;
Slavă Numelui Său!

¹¹⁰ Acum cu mâinile jos, capetele aplecate. Doar m-am gândit; cineva a chemat cu câteva momente în urmă, și a spus că cineva dorea să fie amintit în seara aceasta în rugăciune, pentru trupul

lor. Nu au putut să se întoarcă la adunare pentru Duminică seara, pentru marele serviciu de vindecare. Vreți să vă ridicați în picioare, tu care dorești să fi amintit în acea rugăciune chiar acum?

. . . pe inima mea a fost aplicat Sângele;
Slavă Numelui Său!
Slavă . . .

¹¹¹ Acum cu capetele aplecate. „El a fost rănit pentru nelegiuirile voastre, zdrobit pentru fărădelegile voastre, pedeapsa care vă dă pacea a fost peste El, și prin rănilor Lui ați fost tămăduiți.”

Slavă Numelui Său!

¹¹² Acum, Binecuvântat Tată, așa cum ne apropiem smeriți la cruce chiar acum, unde harul și îndurarea m-au găsit, acolo Steaua Strălucitoare de Dimineață Își revarsă razele în jurul meu. Acești bolnavi stau în Prezența Ta. Ei cred chiar acum, că prin credință, ei privesc la acea spinare rănită, acolo. „Și prin rănilor Lui am fost vindecați.” Prea Sfinte Tată, noi venim mărturisind credința noastră, crezând că Tu vindeci trupurile noastre bolnave, prin marea suferință substituită a Domnului Isus. Și oferim pentru acești oameni care stau în picioare, o rugăciune de credință, care Tu ai făgăduit că va mântui bolnavii. Și noi, împreună, ca o unitate a credincioșilor Tăi în seara aceasta. Tu ai spus, „Oriunde doi sau trei sunt adunați, Eu voi fi în mijlocul lor.” Și noi cerem îndurare pentru ei, ca harul Tău să poată acum să le atingă sufletul lor cel mai lăuntric, ca ceva să se ancoreze jos de tot în adâncime; ca să știe că Cristos este aici și le-a vorbit, spunând, „Copilul Meu, Eu am luat boala ta acolo la Calvar. Acum doar aruncă toate grijile tale asupra Mea, căci Eu îți port de grijă.” Și fie ca ei să fie vindecați, fiecare părticică însănătoșită, căci o cerem în Numele lui Isus. Amin.

¹¹³ Și așa cum se așează acum, cineva aproape de ei, puneți-vă mâinile peste ei, cineva care se ruga pentru ei. Biblia a spus, „Ei își vor pune mâinile peste bolnavi; ei se vor însănătoși.” Domnul să binecuvânteze.

¹¹⁴ Dacă nu mă înșel, nu mă uit eu la omul care a fost vindecat aici cu două zile în urmă, sau cu două Duminici în urmă, care era surd sau ceva în urechi? Te văd bucurându-te de adunare în seara aceasta. Mă auzi bine acum? Asta este bine. Minunat! Doar ridică-te în picioare doar un moment. Câți vă amintiți de el că a fost aici? Și a trecut prin rândul de rugăciune, l-a adus înapoi sus pe platformă, și Domnul l-a vindecat și l-a făcut bine. Binecuvântat să fie Domnul! Îți mulțumesc, frate, pentru mărturia ta. Ar putea fi cu duzinile! Dar nu este El minunat?

¹¹⁵ Acum, noi vrem să vă vedem mâine seară, devreme. Și apoi Duminică dimineața, devreme. Duminică după-amiază, și dacă vă puteți întoarce pentru serviciul de vindecare Duminică

seara. Până când ne întâlnim, putem să ne ridicăm și să cântăm cântarea noastră de eliberare, „Ia Numele Lui Isus Cu Tine.”

Ia Numele lui Isus cu tine,
Copil al întristării și al durerii;
Îți va da bucurie și mângâiere . . . (Întoarceți-vă
în jur și dați mâinile acum cu fiecare.)
Ia-l oriunde te duci.

Nume Prețios, (întoarceți-vă chiar în jur și dați
mâinile), Oh, ce dulce!
Nădejdea pământului și bucuria Cerului;
Nume Prețios, Nume prețios, Oh ce dulce! Ce
dulce!

Nădejdea pământului și bucuria Cerului.

Acum priviți în direcția aceasta.

La Numele lui Isus ne aplecăm,
Căzând prosternați la picioarele Lui,
Rege al regilor în Cer Îl vom încununa,
Când călătoria noastră este completă.

Nume prețios, Oh ce dulce! Oh ce dulce!
Nădejdea pământului și bucuria Cerului;
Nume prețios, Oh ce dulce! Ce dulce!
Nădejdea pământului și bucuria Cerului.

¹¹⁶ Acum amintiți-vă de corul Neville, cvartetul difuzat dimineața, WLRP, la ora nouă. Și a Fratelui Stricker vine la nouă patruzeci și cinci, Duminică dimineața. Făceam chiar o bandă pentru el în această după-amiază, despre înviere.

¹¹⁷ Și acum, până ne întâlnim din nou, binecuvântările Domnului să fie cu voi, așa cum ne aplecăm capetele. Și îi voi cere bunului meu prieten și frate, Fratele Palmer, din Macon, Georgia, dacă el va elibera această audiență într-un cuvânt de rugăciune, în timp ce ne rugăm. Frate Palmer.

DESĂVÂRȘIREA ROM57-0419

(The Perfection)

SERIA TREZIRII DE PAȘTI

Acest Mesaj prin Fratele William Marrion Branham, dat original în Engleză în seara de Vinerea Mare, 19 Aprilie, 1957, la Tabernacolul Branham în Jeffersonville, Indiana, U.S.A., a fost luat de pe o bandă de înregistrare magnetică și tipărit neprescurtat în Engleză. Această traducere în limba Română a fost tipărită și distribuită de Voice Of God Recordings.

ROMANIAN

©2020 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, ROMANIAN OFFICE

ULIUC 280 / TIMIS 307361 - ROMANIA

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

anunț pentru Dreptul de autor

Toate drepturile rezervate. Această carte se poate tipări pe un imprimator într-o casă pentru folosire personală sau să fie distribuit, gratuit, ca un mijloc de răspândire a Evangheliei lui Isus Cristos. Această carte nu poate să fie vândută pe scară largă, afișată pe un website, păstrată într-un sistem de recuperare, tradusă în alte limbi, sau folosită pentru solicitarea de fonduri fără permisiunea clară în scris de la Voice Of God Recordings®.

Pentru mai multe informații sau pentru alte materiale disponibile, vă rog să contactați:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org